

stille, er temmelig klart, og jeg vil ønske, at det ogsaa maa være det for det høitagtede Thing.

Hvad angaaer mit Endringsforslag under Nr. 5, der indeholder en forandret Redaction af Udvalgets Forslag til Udkastets § 28, Udvalgets § 26, saa er det i det Væsentlige Hensynet til dem, der bytte Vilkaar, som har bragt mig til at foreslaae denne Forandring, som her foreligger. Det Første, jeg vil udhæve, er, at i Udvalgets § 26 hedder det, at den, der første Gang indkaldes til Tjeneste, kan bytte Vilkaar med en Anden; men det forekommer mig dog at være noget haarbt at affatte Bestemmelsen saaledes, at kun den, der første Gang indkaldes til Tjeneste, kan bytte Vilkaar med en Anden; thi det kunde jo træffe sig, at han senere kunde ønske en Bytning af Vilkaar (Ordføreren: Saa hører han under Krigsbestyrelsen!), ja, men naar han saa vil stille for sig, vil han være særdeles haarde Vilkaar underkastet, idet han da skal stille for sig en Mand, der er friggjort for al Vernepligt; istedetfor at han nemlig, naar han første Gang indkaldes, kan bytte Vilkaar med en Anden, maa han senere hen stille for sig, og vil derved blive bragt ind under Forhold, der ere meget byrdefulde. Dernæst maa jeg udhæve, at naar de Bedkommende efter Udvalgets Forslag gjensidig skulle indtræde i hinandens Plads med Hensyn til Indkaldelse til Tjeneste og Ansættelse i Forstærkningen, savner jeg her en Bestemmelse om Udsættelse af Røgsdrullen; thi naar de gjensidig skulle indtræde i hinandens Plads, baade med Hensyn til Indkaldelse til Tjeneste og Ansættelse i Forstærkningen, bør der da ikke indeholdes en Bestemmelse om, at de ogsaa skulle stilles saaledes med Hensyn til Udsættelse af Røgsdrullen? Mig forekommer det ibetmindste saaledes. Ved de Betingelser, som mit Forslags anden Deel indeholder angaaende Tjenstbygtigheden, er der egentlig ikke længere Spørgsmaal som at tage Hensyn til Mandffabets Interesser, men derimod er det Krigsvæsenets Interesser, hvorom det her væsentlig dreier sig. Jeg frygter nemlig for, at naar det her hedder, at der skal tages Hensyn til Tjenstbygtigheden — og min Frygt for, at det kunde komme til at forstaaes saaledes, be-

styrkes ved den Maade, hvorpaa „Tjenstbygtighed“ er brugt tidligere i Lovudkastet — vil der kun blive taget Hensyn til Tjenstbygtigheden som en legemlig Bessaffenhed hos den Paagjældende, de physiske Egenstaber, som sætte ham istand til at gjøre Tjeneste som Militair. Jeg synes, at det paa den anden Side er af stor Bigtighed at vaage over, at man ogsaa her med Hensyn til Betingelserne for Bytning ikke holder sig alene til dette Punkt, men kræver de samme Betingelser fuldestgjorte som med Hensyn til Stilling, de samme Betingelser, der give Garanti for, at Armeen ikke skal komme til i sin Midte at tælle saadanne Personer, hvis føregaaende Liv har sat en stærk Plet paa dem, at Landets Sønner ikke skulle komme til at tjene sammen med Personer, som have begaaet Forbrydelser (Tscherning: Saadanne kunne ikke komme ind i Armeen; de ere udelukkede!) Det fornøier mig at høre, at det er Meningen (Tscherning: Det staaer der!) Maaskee den ærede Rigsdagsmand siden vil oplyse mig derom; jeg skal da med stor Glæde modtage Henvisning til det Sted, hvor det staaer. Naar det i Loven kommer til at staae, at der skal tages Hensyn til Tjenstbygtigheden, saa vil man, naar der bliver Spørgsmaal om en Fortolkning heraf, aabenbart være i Forlegenhed; thi, naar der andre Steder tales om Betingelser, der skulle være tilstede, og der der nævnes ikke blot Tjenstbygtighed, men ogsaa de Paagjældendes føregaaende Liv, at det skal være til en vis Grad uplettede Føll, for at de kunne faae Plads i Armeen, saa ligger den Betragtning nær, at, naar der senere blot tales om Tjenstbygtigheden — og man maa ikke sige, at det er Stokjuristen, der her taler; thi det vil ligge meget nært for Enhver — kan der være Tvivl om, hvorledes dette skal fortolkes. Jeg er overbevist om, at, dersom Loven kommer til at udgaae saaledes, at der blot kommer til at staae, at der vil kræves Tjenstbygtighed, vil der snart blive forelagt Justitsministeriet den Forespørgsel, om Meningen dermed er, at kun det Physiske skal komme i Betragtning; hvad saa Justitsministeriet vil svare derpaa, kan jeg ikke nu udtale; men det maa, troer jeg, gjennem en utvetydig Bestemmelse finde sin Afgjørelse derhen, at, som den ærede Rigsdagsmand for Hol-